

§ 1, nr. 25, giver hjemmel til at forbyde omkostningsbaserede rabatter som ønsket af Ombudsmanden. Det skal forhindre overdonation af lægemidler, og det er vi positive over for.

§ 2, nr. 2, giver mulighed for yderligere at kræve håndkøbsudsalg og medicinudleveringssteder nedlagt, hvor der ikke er et befolkningsmæssigt underlag. Det er uklart, hvad dét kan bruges til. Der er også et hensyn at tage til de tyndbefolkede områder. Vi vil ikke medvirke til en uhensigtsmæssig centralisering, men lægger også vægt på farmaceutisk rådgivning. Det må præciseres under udvalgsarbejdet.

§ 2, nr. 4-6, handler om de magistrelle lægemidler, som produceres på apoteker. Vi vil gerne se på, om stigningen i produktionen er hensigtsmæssig. Men vi vil også have oplysninger om betydningen for priserne og om konsekvenserne for alle berørte parter.

Alt i alt er der mange ting, der kræver uddybninger og afklaringer under udvalgsarbejdet.

Jan Kópke Christensen (FP):

Der er mange ting i dette lovforslag, som det er blevet sagt tidligere af de andre ordførere, bl.a. det, at man nu vil til at foretage en regulering af antallet af håndkøbsudsalg og medicinudleveringssteder. Der må jeg igen sige, at Konkurrencerådet jo har gjort opmærksom på det, som vi også mener i Fremskridtspartiet: at det er i stik modstrid med det, som man faktisk bør gennemføre, nemlig en større liberalisering af området. Som bekendt har Fremskridtspartiet i flere år arbejdet for, at markedskræfterne skal have større spillerum på netop det omhandlede område. Efter vores opfattelse må man fra regeringens side snart acceptere, at detaljeregulering på alle mulige områder hører fortiden til – dér tænker jeg på lande, som vi normalt ikke bryder os om at sammenligne os med – og derfor synes jeg, det er på høje tid, at man erkender den situation.

Derfor er det lappeløsninger, der her foreligger. Når forbrugere ikke længere benytter sig af eksisterende medicinudleveringssteder eller håndkøbsudsalg, giver det sig selv, at de bliver nedlagt. Hvorfor skal Sundhedsstyrelsen nu have videre adgang til at regulere dette område?

Samtidig skal der ske en præcisering af lovgivningen om kontrol og godkendelse af bl.a. parallelimporterede lægemidler, hvortil der så anvendes information og materiale, som er indhentet i forbindelse med kontrollen og godkendelsen af de direkte importerede lægemidler. Vi

synes naturligvis, det er den rigtige vej at gå, og vi vil gerne tilslutte os denne præcisering, idet vi mener, at det er en forbedring af betingelserne for parallelimport af lægemidler.

Med hensyn til de magistrelle lægemidler sker der en væsentlig indskrænkning af apoteks fremstilling heraf og dermed også af lægers frie ordinationsret. Det er naturligvis kritisabelt, idet det kan medvirke til, at små apoteker i længden ikke kan overleve. Der er allerede nævnt eksempler i den forbindelse, og vi har netop fået tilkendegivelser udefra – det gælder også de forskellige udvalgsmedlemmer, går jeg ud fra – om, at det er et stort problem for små apoteker.

Det, der også kan kritiseres, er, at ikrafttrædelsestidspunktet giver så kort et varsel, at en tilpasning uden store økonomiske og personale-mæssige konsekvenser for de berørte producenter ikke er mulig. Naturligvis burde indskrænkningen af apotekernes fremstilling af de magistrelle lægemidler afvises; men derudover er det altså alt for kort et varsel, man giver de pågældende apoteker.

Hvad angår de betænkeligheder, som man fra nogle sider her i salen har om, at der er ved at ske en stigning i brugen af magistrelle lægemidler, tror vi ikke, der er nogen sundhedsmæssige eller sundhedspolitiske risici. Vi kan faktisk konstatere, at tilfældet tværtimod er, at det går den anden vej, at der ikke er så stor brug for dem længere.

Så vil jeg gerne komme ind på § 1, nr. 25, i forslaget, hvor der står, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om reklamer – og så kommer det fine lille ord »m.v.« – for lægemidler. Det »m.v.« siger nok meget mere, end man umiddelbart tænker over.

I bemærkningerne til lovforslaget kan man også se, at ministeren ønsker at forbyde omkostningsbegrundede rabatter – det er selvfølgelig specielt dyrlægeverdenen, jeg tænker på. Det, som man her foreslår, er efter min mening helt forkert. Det er ikke Ombudsmandens opgave at henstille, at man ændrer en lovbestemmelse i et kommende lovforslag, og efter min overbevisning er det heller ikke i overensstemmelse med sandheden.

Som sagt er det ikke Ombudsmandens opgave, og jeg tror ikke på, at Ombudsmanden har nævnt det nogen steder. Jeg kan i hvert fald ikke finde det. Denne ombudsmandsinstitution er ikke part i sagen, og det, han har udtalt, er, at der skal bringes overensstemmelse mellem